

Sommereksamen 2013

Reeksamen

Skriftlig prøve: 4620610030 Erhvervsret

Varighed: 3 timer

Hjælpemidler: Alle

Der er 2 opgaver - ved karaktergivning vægter hver opgave 50 %

Opgave 1

Inge Ivrig fra Ishøj havde i en længere årrække haft en stor passion for porcelænsdukker i alle afskygninger, og hun havde efterhånden formået at fylde hele huset op med de prydefulde dukker. Hendes sambo Ingolf Ibsen havde dog aldrig rigtig følt sig tryk blandt alle disse dukker og havde derfor ihærdigt forsøgt at overtale Inge Ivrig til at skille sig af med dem. Da Ingolf Ibsen pludselig faldt over en annonce for en stor antikmesse i Valby den følgende uge, så han chancen. Han fik efter utallige klagesange endelig Inge Ivrig overtalt til at sætte porcelænsdukkerne til salg på messen. Inge var dog ikke selv i stand til at sælge dukkerne, da det ville være for hårdt for hende følelsesmæssigt. Hun besluttede således at lade Ingolf tage til messen alene for at sælge dukkerne. Inge Ivrig lavede en meget udførlig prisliste, som Ingolf skulle følge, og gav ham beføjelse til maksimalt at yde 15 % rabat. Desuden erklærede Inge, at 25 % af salget tilfaldt Ingolf.

Ingolf indfandt sig den kommende uge på messen og fik sat et fint skilt på boden, hvor der stod "Ingolfs dukkehus". Mange af de fremmødte på messen fattede stor interesse for dukkerne, og Ingolf fik med sine nydelige salgstaler og sit høje humør hurtigt sat gang i salget. Ingolf var især fokuseret på at få solgt porcelænsdukken "Chucky", som han fandt yderst skræmmende. Da krejleren Kaj Kaktus indfandt sig i Ingolfs bod med stor interesse for "Chucky", så Ingolf sit snit til at komme af med dukken. "Chucky" skulle ifølge Inges prisliste sælges til 3.000 kr., men Ingolf solgte den uden tøven til Kaj Kaktus for 1.500 kr. Ingolf udfærdigede en købskvittering, som han selv underskrev, mens Kaj Kaktus velfornøjet gik fra standen med "Chucky" under armen.

Den næste interesserede køber fra messen var Grete Gavmild. Hun var ellevild for at købe trillingedukkerne "Kyl", "Ryl" og "Pyl". Dukkerne var prissat til 7.500 kr., men Grete Gavmild smed uden tøven 10.000 kr. på bordet og valsede glad fra standen. Ingolf blev begejstret for "drikkepengene" og købte straks en gammel Anders And tegneseriesamling for alle pengene.

Efterhånden som dagen skred frem, havde Ingolf fået solgt godt ud af dukkerne. Han ville dog rigtig gerne af med dukken Lommelise, som flere gange i de sene nattetimer brød ud i en skinger tone og sang en tysk julesang. Ingolf var ved at løbe tør for muligheder, men så pludselig sin gode ven Tage Tagværk med sit barnebarn. Tage Tagværks barnebarn blev straks begejstret for Lommelises sangtalent, men Tage Tagværk havde ingen penge til at betale for dukken. Ingolf besluttede sig for at sælge Lommelise på kredit til Tage Tagværk, og parterne udstedte et gældsbrief pålydende 2.100 kr.

Da Ingolf vendte hjem efter dagens strabadser gjorde han dagens salg op for Inge, men til yderst ringe begejstring fra Inges side. Inge gjorde krav på at få "Chucky" tilbage, da dukken var blevet solgt langt under mindsteprisen. Ingolf rettede straks henvendelse til Kaj Kaktus, som under ingen omstændigheder ville gå af med "Chucky". Inge hævdede, at hun først og fremmest måtte være berettiget til at få "Chucky" tilbage, og såfremt dette ikke kunne lade sig gøre, måtte Ingolf betale prisforskellen på 1.500 kr. Desuden anså Inge sig som retmæssig ejer af de 2.500 kr. som Grete Gavmild havde betalt ekstra for "Kyl", "Ryl" og "Pyl". Som det tredje gjorde Inge gældende, at hun ikke ville betale Ingolf de aftalte 25 %, da han ikke havde holdt sig til Inges forskrifter.

1. Gør rede for hvorvidt Inge Ivrigs påstande kan imødekommes.

I de følgende uger blev Ingolfs økonomi mere og mere tilspidset. Han havde i en længere periode haft en svaghed for at spille på væddeløbsheste, men havde endnu ikke vundet. Da han ikke kunne se sig ud af spillegælden, valgte Ingolf at erklære sig konkurs d. 03.09.13. Gældsbriefet på de 2.100 kr. som Tage Tagværk havde udstedt, blev medtaget under konkursbehandlingen. Da Inge Ivrig erfarede, at Tage Tagværk havde betalt gældsbriefets pålydende d. 12.09.13 til konkursboet, gjorde hun straks krav på at få beløbet udbetalt til sig.

2. Er Inge Ivrigs krav berettiget?

Inge Ivrig havde udover sin dukkesamling en stor interesse for terrænløb. Hun trænede jævnligt i den tætliggende skov "Egeskoven". Da Inge Ivrig en tidlig morgen luntede rundt i Egeskoven, mødte hun hundelufteren Betty Bred. Betty var ude at lufte motorkøreren Tom Tanks store Sankt Bernhards hund "Sara". Da Sara fik øje på Inge, begyndte den straks at give hals og forsøgte at sætte efter Inge. Betty Bred havde Sara i en forsvarlig hundesnor, men efter flere minutters kamp lykkedes det Sara at rive sig fri, og Sara sprang på Inge. Inge fik utallige afbid på både arme og ben og blev som følge af hændelsen uarbejdsdygtig i 4 uger. Inge fik desuden et varigt mén på 4 % og rettede herefter et erstatningskrav mod Tom Tank, som dog ikke mente sig ansvarlig.

3. Redegør for hvorvidt Inge Ivrig kan rette et krav mod Tom Tank/Betty Bred.

Opgave 2.

Tommy Tørvetriller slentrede rundt en sen eftermiddag, mens han gik og nynnede Beethovens "Für Elise" lige så sagte. Tommy havde længe haft en stor drøm om at udfolde sine musikalske evner og stoppede brat op, da han så en reklame i ruden til "Jakob Jodles biks". På reklamen var der et billede af hans drømmeviolin, en Stradivarius-violin, og under billedet annonceredes med, at violinen kunne købes på kredit. Tommy blev ellevild, for hans knap så gode økonomi havde længe været en hindring for hans muligheder for at starte musikkarrieren op. Tommy gik ind i Jodle biksen, som føltes som et slaraffenland for ham; han følte sig virkelig i sit es blandt alle disse skønne instrumenter. Da Jakob Jodle indfandt sig ved skranken, fik parterne en længere snak om Tommys køb af violinen, og Jakob Jodle gik med til at sælge Stradivarius-violinen til en pris af 25.000 kr. til Tommy, dog med den betingelse at ejendomsretten til violinen blev hos Jakob indtil købesummen var betalt. Parterne aftalte, at handlen skulle gennemføres den følgende dag. Næste formiddag vendte Tommy atter tilbage til Jakobs Jodle biks med en harmonika under armen. Harmonikaen havde Tommy arvet fra sin farfar, og han ønskede at erlægge en del af købesummen ved at give harmonikaen i bytte. Jakob Jodle blev yderst begejstret for den velholdte harmonika, da hans stamkunde Hugo Humbug længe havde efterspurgt en sådan. Jakob Jodle vurderede harmonikaen til at være 5.000 kr. værd. Parterne udfærdigede straks en købekontrakt, hvori det aftaltes, at Tommy skulle afdrage restbeløbet på 20.000 kr. med 2.000 kr. om måneden i 10 måneder. Parterne udvekslede herefter instrumenterne, og Tommy gik hjem med den længe ønskede violin i hånden. Desværre lykkedes det kun Jakob Jodle at få videresolgt harmonikaen til 4.500 kr. til Hugo Humbug, da Hugo Humbug påpegede en misfarvning harmonikaen havde på den ene side.

De følgende uger blev Tommy Tørvetriller mere og mere erfaren i at spille på violinen, og han gik med store overvejelser omkring at melde sig til talentshowet Flex-Faktor. Netop som Tommy skulle til at tage chancen og tage af sted til casting til Flex-Faktor, dukkede Tommys tidligere badmintonmakker Georg Ganefryd op for at inddrive deres mellemværende. Tommy skyldte Georg Ganefryd 13.000 kr., som han havde lånt af Georg 1 år tilbage til en luksusferie på Maldiverne. Georg havde gennem længere tid rykket for at få sine penge, men Tommy havde ikke kunnet skrabe pengene sammen. Da Georg fik øje på Tommys nyindkøbte violin slap hans tålmodighed op. Han krævede at få violinen udleveret, og hvis Tommy ikke var indstillet herpå, måtte de tage den i retten. Tommy ville under ingen omstændigheder udlevere violinen, så Georg Ganefryd fik den følgende uge foretaget udlæg i violinen gennem fogedretten.

1. Redegør for hvorvidt ejendomsforbeholdet i violinen er gyldigt.
2. Skal Jakob Jodle respektere Georg Ganefryds udlæg i violinen?

Tommy havde ud over sine musikalske evner et andet talent. Det var dog noget han havde været ret diskret med indtil nu, men da han følte at han stod et sted i livet, hvor det var nu eller aldrig, besluttede han sig for at kaste sig ud i det. Tommy havde nemlig store evner som bugtaler og havde længe øvet sig hjemme foran spejlet med sin papegøje "Pia". Tommy lagde planer om at tage på en turné rundt i landet, hvor han kunne optræde både med violinen og som bugtaler. Til formålet havde han brug for et transportmiddel, og Tommy kontaktede derfor sin bank "Borup Bank" for at låne 120.000 kr. til køb af en bil. "Borup Bank" var dog noget skeptisk i forhold til Tommys likviditet og betingede derfor lånet af, at der blev stillet kaution herfor. Tommy gik straks i gang med at kontakte sine nærmeste slægtninge, og til hans held fik han overtalt sin grandtante Helga Hidsig og sin halvbror Tim Tynd til at kautionere for lånet. Parterne indgik den følgende uge aftale med "Borup Bank", således at både Helga Hidsig og Tim Tynd stillede selvskyldnerkaution for lånet. Helga Hidsig kautionerede for hele lånet, mens Tim Tynd dog begrænsede sin hæftelse til 60.000 kr. Tommy fik herefter købt en brugt Toyota Corolla, som han brugte til at køre rundt i på sin turné. Toyota'en virkede upåklageligt de første par måneder, men herefter begyndte den jævnlige at gå helt i stå, og Tommy måtte utallige af gange have den på værksted. Værkstedsregningen løb efterhånden op på 50.000 kr., hvilket beløb Borup Bank indvilligede i at yde Tommy et nyt lån til. Dog betingede "Borup Bank" lånet af, at banken fik pant i Tommys gamle villa.

Efter at Tommy havde færdiggjort sin turné, måtte han dog erkende, at den ikke havde bragt den forventede succes med sig. Tommy havde ved forfaldstiden for banklånet på de 120.000 kr. kun fået nedbragt lånet til 90.000 kr. "Borup Bank" afkrævede derfor Tim Tynd 60.000 kr. og Helga Hidsig de resterende 30.000 kr.

3. Kan Tim Tynd rette et krav mod Helga Hidsig og i givet fald hvilket?

Tommys økonomi gik nu for alvor ned af bakke; turnéen havde været en ren udgift for ham, og han var ikke længere i stand til at overholde nogle af sine betalingsaftaler. Tommy havde i forbindelse med turnéen lejet et solarium, som skulle sikre ham en frisk glød, når han stod på scenen. Solariet var monteret i Tommys soveværelse, men da Tommy nu også misligholdt lejebetalingerne, ønskede udlejningsfirmaet Soltoppen at afhente solariet. "Borup Bank" gjorde stærke indvendinger imod dette.

4. Hvorledes skal tvisten mellem Borup Bank og Soltoppen løses?